

(Kort bemærkning).

Mogens Andreassen (DF):

Hr. Jan Petersen bad om eksempler på, hvilke pensionister der blev ramt. Jamen, hr. Jan Petersen, det er da så såre nemt at se. Hvis folk går på efterløn i dag, er grænsen 67 år, før de går på folkepension.

Nu nedsætter man så pensionsalderen til 65 år, hvor folk så går fra en efterlønsats til en folkepensionssats. Så må det jo ligge helt klart, at alle, der går over på folkepension ved det 65. år, får en indtægtsnedgang.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Må jeg sige til hr. Mogens Andreassen, at jeg har mødt mennesker, der er gået fra efterløn til folkepension, og som er fået et større rådighedsbeløb. De mennesker eksisterer. Der eksisterer mennesker, som, når de går fra 82 pct. efterløn og til folkepension, får et større rådighedsbeløb.

Det vil selvfølgelig også være tilfældet, når folkepensionsalderen kommer 2 år tidligere, også selv om man kommer fra 91 pct. i stedet for 82 pct. og over på folkepension, så hr. Mogens Andreassens generaliseringer holder ikke.

Til hr. Kristen Touborg: Jeg forstår udmærket dialekten, både når der er j og ikke j i igen. Jeg forstår det altså godt, så det er ikke det, der er problem!

Problemet er, at mål bliver udlagt som løfter, at aftaleambitioner bliver udlagt som noget, der er gennemført med dags varsel. De områder, som var prioriteret i regeringens aftale med landets kommuner, kan vi se slår igennem i de kommunale budgetter. Der prioriteres på de områder, bl.a. børneområdet, som man var enig om skulle gå fremad.

Vi var også enige med kommunerne om anlæg, og der er anmeldt langt flere anlæg, end der er aftalt. Det er klart, at det må en regering, der ønsker at føre en ansvarlig økonomisk politik, reagere på. Alternativet til ikke at reagere på det her er netop, at man modarbejder det, der også for landets kommuner er grundlæggende, nemlig at økonomien skal være sund.

Så spørger hr. Thulesen Dahl, om ikke den fremtidssikrede efterlønsordning, vi har slået på med det brede flertal, nu bliver ødelagt af, at De Konservative ikke ønsker den.

Jeg har ikke kommentarer til, hvordan De Konservative fortolker forliget, men jeg er glad for, at der stadig væk uanset de udtalelser er et

stort flertal blandt forligspartierne, som står bag den ordning, vi har lavet, og det er jo sikkerhed nok. Hvad De Konservative måtte mene om sagen, må de selv udtale sig om. Jeg har også registreret udtalelser fra andre forligspartier, der var rimeligt vrede, på tv, men jeg har ikke nogen kommentarer til det.

(Kort bemærkning).

Birthe Skaarup (DF):

Blot det til hr. Jan Petersen efter det svar, Dansk Folkeparti fik omkring de livstruende sygdomme, at vi blot må konstatere, at det, der står i finanslovsforslaget, måske er blevet solgt på, at det måske bliver opfyldt.

Det, der yderligere kan komme ud af det, kan vi i Dansk Folkeparti i hvert fald kun opfatte som, at det ikke bliver et hak bedre end det, et enigt Folketing allerede har vedtaget i oktober måned.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Til fru Birthe Skaarups »ikke bliver et hak bedre«.

Vi havde den opgave at udmønte vedtagelsen, og det er det, der er sket.

Thor Pedersen (V):

Problemerne i dansk økonomisk politik har alt for længe været undertrykt som følge af, at regeringen har ønsket at tegne et økonomisk billede, der ikke svarede til virkeligheden. Det kan være svært at forstå, hvorfor regeringen tror eller har troet, at den kunne slippe godt af sted med ikke at give et retvisende billede. Det er den katastrofale udvikling på betalingsbalancen et godt eksempel på.

I oktober 1997 meddelte økonomiministeren, at der kunne forventes et overskud på godt 10 mia. kr. for året 1998. 2 måneder senere måtte dette ændres til 8 mia. kr. I juni i år reducerede ministeren forventningerne til et overskud på 3 mia. kr. En måned senere måtte det reduceres ned til 1 mia. kr., 2 måneder senere, og det er i oktober i år, kom økonomiministeren med et nyt skøn, et dramatisk fald helt ned til minus 7 mia. kr., og minsandten samme dag, som dette skulle offentliggøres, blev det nedjusteret til et underskud på 10 mia. kr. Endelig nu her i december forudser økonomiministeren et underskud på 13,5 mia. kr. for året 1998. Altså for det samme år er man gået fra godt 10 mia. kr. i overskud til et underskud på mere end 10 mia.